

Nieuwsbrief VEAN ERF Updates

Nummer 24, 2020

Redactie: mr. F.M.H. Hoens.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2020:2116](#) 11-11-2020

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2020:3324](#) 27-10-2020

Rechtbank

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2020:3983](#) 19-11-2020

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2020:3925](#) 17-11-2020

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2020:3852](#) 16-11-2020

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2020:4839](#) 10-11-2020

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2020:5546](#) 10-11-2020

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2020:5871](#) 06-11-2020

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2020:5764](#) 04-11-2020

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2020:5860](#) 04-11-2020

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2020:3756](#) 03-11-2020

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2020:5408](#) 12-10-2020

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2020:10869](#) 09-10-2020

RECHTSPRAAK

Deskundigenonderzoek DNA erflater afgewezen. Belangenafweging, positie executeur.

X verzoekt een voorlopig deskundigenonderzoek (art. 202 Rv) om vast te kunnen stellen of Y haar biologische vader is. Y is in 2002 overleden, zijn echtgenote als enig erfgenaam achterlatende. Deze echtgenote is intussen ook overleden. X verlangt van de erfgenaam en executeur van deze echtgenote weefsel van Y dat het ziekenhuis nog zou bewaren. X wil met dit weefsel DNA-onderzoek laten doen. Met behulp van het resultaat wil X het vaderschap van haar juridische vader ontkennen (art. 1:200 BW) en daarna het vaderschap van Y gerechtelijk vaststellen (art. 1:207 BW) en aanspraak maken op zijn nalatenschap.

De rechtbank wijst het verzoek af, omdat het onvoldoende is onderbouwd. Het is onduidelijk op grond van welke rechtsverhouding het ziekenhuis het weefsel zou kunnen vrijgeven. Evenmin staat vast dat het weefsel een goed is in de zin van artikel 3:1 BW dat in de nalatenschap valt, waarover de executeur kan beschikken.

Afgezien van deze onduidelijkheden, stuit het verzoek af op het volgende. Het verzochte deskundigenonderzoek kan op zichzelf nog niet tot gegroundverklaring van de ontkenning van het vaderschap leiden, omdat de wettelijke termijn voor zo'n verzoek hier mogelijk is overschreden (art. 1:200 lid 6 BW). Ook vindt de rechtbank het belang van de executeur zwaarwegender. Door te kiezen voor een voorlopig deskundigenonderzoek boven de ontkenningsprocedure van artikel 1:200 BW, ontstaat een onaanvaardbare onevenredigheid in de belangen van enerzijds X en anderzijds die van de executeur en daarvan afgeleid, de erfgenaam van de echtgenote. De executeur kan door het verzoek van X niet tot een afwikkeling van haar nalatenschap komen.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 17-11-2020

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2020:3925

Zaaknummer: C/18/200440 / FA RK 20-1945

Rechters: B.R. Tromp

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Verdelingsgeschil. Rechter weegt mate van deelgerechtigdheid mee.

Kinderen en kleinkinderen zijn deelgenoten in de nalatenschap van hun (groot)moeder, die jaren geleden is overleden. Tot de nalatenschap behoort onroerend goed, waarin een van de kleinkinderen sinds lang een garage met tankstation drijft. Een drietal kinderen vordert toedeling van het onroerend goed. Zij willen, na de nodige sanering van het vervuilde terrein, daarop appartementen realiseren, ook voor zichzelf. Het kleinkind wil zijn bedrijf ter plaatse kunnen voortzetten.

De belangen van alle deelgenoten afwegende, gelast de rechtbank toedeling van de onroerende zaak aan de drie kinderen (art. 3:185 BW). Daarbij weegt de rechtbank onder meer mee dat de drie kinderen samen $\frac{3}{5}$ deelgenoot zijn en het kleinkind $\frac{1}{20}$ deelgenoot. De drie kinderen zijn bereid om het terrein over te nemen voor een bedrag dat ver boven de door de andere deelgenoten gestelde waarde ligt en om de saneringsplicht voor eigen rekening te nemen.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 06-11-2020

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2020:5871

Zaaknummer: NL19.22791

Rechters: M.M.K.J. Steketee

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Informatieverstrekking ter berekening legitieme portie. Ook bij uitgestelde opeisbaarheid.

In deze procedure staan de zoon van erflaatster en haar tweede echtgenoot tegenover elkaar. De zoon is onderfd, de tweede echtgenoot is enig erfgenaam (bezwaarde als gevolg van een tweetrapsmaking).

De zoon beroept zich op zijn legitieme portie en vordert van stiefvader informatie om zijn legitieme te kunnen berekenen (art. 4:78 BW). Stiefvader heeft weliswaar zijn benoeming tot executeur niet aanvaard, maar de verplichting tot informatieverstrekking rust ook op hem als erfgenaam. Stiefvader is daarom terecht pro se in rechte betrokken. Dat de legitieme pas opeisbaar is na het overlijden van stiefvader (art. 4:82 BW), betekent niet dat de informatie nog niet verstrekt hoeft te worden. De zoon heeft een gerechtvaardigd belang om nu al de omvang van de legitieme portie te kunnen berekenen.

Wat betreft de omvang van de informatieplicht oordeelt de rechtbank dat de zoon geen belang heeft bij de bankafschriften en belastingaangiftes en -aanslagen van de laatste vijf jaren voor overlijden, omdat aanwijzingen voor schenkingen door erflaatster ontbreken (art. 4:65 BW, art. 4:67 BW).

De zoon vordert smartengeld van stiefvader (art. 6:95 BW, art. 6:106 BW), omdat stiefvader hem zou hebben gegriefd door een persoonlijke brief van erflaatster aan de zoon weg te gooien. Volgens de rechtbank heeft de zoon deze gang van zaken onvoldoende onderbouwd.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 04-11-2020

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2020:5860

Zaaknummer: C/05/371329 / HZ ZA 20-249

Rechters: M.M.K.J. Steketee

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Veroordeling tot medewerking afwikkeling nalatenschap na schikking.

Broer en zus komen niet tot overeenstemming over de afwikkeling van de nalatenschap van hun moeder. De rechtbank heeft in een eerdere procedure een notaris belast met het maken van een boedelbeschrijving. Daarop zijn partijen tijdens een mondelinge behandeling tot een schikking gekomen.

In de onderhavige procedure vordert de broer veroordeling van de zuster om mee te werken aan de afwikkeling van de nalatenschap conform de boedelbeschrijving en de schikking. Volgens de zuster is de afwikkeling nog steeds aanhangig bij de rechtbank en in handen van de notaris. De rechtbank is het niet met haar eens. De notaris is slechts belast met het opstellen van de boedelbeschrijving. De afwikkeling van de nalatenschap is een verantwoordelijkheid van de erfgenamen zelf. De rechtbank veroordeelt de zuster om mee te werken aan de afwikkeling zoals gevorderd, op straffe van een dwangsom.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 04-11-2020

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2020:5764

Zaaknummer: C/05/362526 / HZ ZA 19-151

Rechters: M.M.K.J. Steketee

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Wettelijke verdeling. Kantonrechter stelt vordering kind vast.

De vader van X is in 2016 overleden zonder testament. Zijn nalatenschap is vererfd volgens de wettelijke verdeling naar de stiefmoeder van X. Het contact tussen stiefmoeder en X is verbroken. X verzoekt de kantonrechter om vaststelling van haar vordering (art. 4:15 BW) en legt daartoe een boedelbeschrijving over.

De kantonrechter acht deze boedelbeschrijving juist en wijst de verweren van stiefmoeder hiertegen af. De kantonrechter stelt de geldvordering van X vast overeenkomstig de boedelbeschrijving.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 09-10-2020

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2020:10869

Zaaknummer: 8708347 EJ VERZ 20-82466

Rechters: C.W.D. Bom

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Voogdij na overlijden ouder. Rechter moet in voogdij voorzien, ondanks aanwijzing ouder.

De moeder van twee minderjarige kinderen is overleden. Zij heeft in het gezagsregister een oom en een vriendin aangewezen als voogden (art. 1:292 BW). De voogden hebben de aanwijzing niet binnen de daarvoor geldende termijn aanvaard (art. 1:280 BW). Dit betekent dat de rechter ambtshalve een voogd moet benoemen (art. 1:295 BW). De Raad voor de Kinderbescherming verzoekt om benoeming overeenkomstig de aanwijzing van de moeder.

De rechter zal richtinggevende betekenis toekennen aan de door de moeder gegeven aanwijzing en rekening houden met de bereidheid die de oom en de vriendin hebben uitgesproken om de voogdij uit te oefenen. Voor de rechter is echter uiteindelijk het belang van de minderjarige kinderen doorslaggevend.

Een van de kinderen is ernstig gehandicapt en volledig afhankelijk van de met persoonsgebonden budget in te kopen zorg. De rechter maakt zich zorgen over de mogelijkheden van de oom en de vriendin om (op dit moment) naast de feitelijke zorg voor de kinderen ook de zakelijke kant van de voogdij goed te regelen. De rechter oppert daarom de mogelijkheid dat een gecertificeerde instelling en de vriendin voogden worden met een bepaalde taakverdeling en dat de oom na verloop van tijd de instelling als voogd vervangt. Voordat de (kinder)rechter definitief een beslissing neemt, wil hij beide kinderen spreken.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 03-11-2020

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2020:3756

Zaaknummer: C/18/201696 / FA RK 20-2653

Rechters: B.R. Tromp

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Legitieme portie. Waardering unieke miniatuurbibliotheek. Oprenting en opeisbaarheid legitieme.

Erflater is in 2011 overleden en heeft zijn tweede echtgenote (stiefmoeder) tot enig erfgenaam en executeur benoemd. Een (onterfd) kind (X) beroept zich op zijn legitieme portie. Bij de berekening hiervan is de waarde van een miniatuurbibliotheek onmiddellijk na erflaters overlijden (art. 4:6 BW, art. 4:65 BW) in geschil.

In een intentieovereenkomst heeft erflater een museum kort voor zijn overlijden de mogelijkheid gegeven om de bibliotheek voor 50.000 euro over te nemen. Het museum kreeg de financiering niet rond. Na erflaters overlijden heeft stiefmoeder de bibliotheek alsnog verkocht aan het museum, voor 40.000 euro. Volgens een taxatierapport in opdracht van de boedelnotaris is de bibliotheek slechts 2.500 euro waard. Volgens een taxatierapport in opdracht van X is de bibliotheek 125.000 euro waard, met daarbij de opmerking dat het een uniek object is en daarom niet eenvoudig in geld te waarderen is. Er is geen potentiële koper voor dit bedrag bekend. Het hof gaat uit van een waarde van 50.000 euro. De kosten van de (onnodige) taxatie in opdracht van X, blijven voor rekening van X.

De legitieme portie van X is pas opeisbaar bij het overlijden van stiefmoeder (art. 4:82 BW). De niet-opeisbaarheid staat aan de wettelijke rente in de zin van artikel 6:119 BW in de weg. Wel geldt de wettelijke rente in de zin van artikel 4:84 BW, vanaf het beroep op de legitieme portie.

Het hof wijst af de veroordeling van stiefmoeder tot betaling aan X van zijn legitieme portie, omdat stiefmoeder vanwege artikel 4:82 BW nooit gehouden kan zijn tot betaling, noch in privé, noch als executeur (art. 3:269 lid 2 BW). Het hof verklaart wel voor recht dat de legitieme portie van X in de nalatenschap een bepaald bedrag beloopt (vermeerderd met de rente ex art. 4:84 BW).

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 27-10-2020

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2020:3324

Zaaknummer: 200.245.811_01

Rechters: M.E. Smorenburg, H.K.N. Vos en J. van der Steenhoven

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Verzoek aan (gewezen) executeur om inlichtingen. Geen rekening en verantwoording.

In deze procedure staan twee broers tegenover elkaar vanwege de afwikkeling van de nalatenschap van hun overleden zuster. Broer X heeft als (een van de) executeur(s) zijn taak volbracht. De nalatenschap is verdeeld. Broer Y wenst naderhand onder meer een volledige berekening van de verdeling van de gelden.

Voorafgaand aan de behandeling heeft Y desgevraagd verduidelijkt dat hij geen rekening en verantwoording verlangt (art. 4:151 BW), maar (slechts) inlichtingen (art. 4:148 BW). Hierop stuit inzage in de volledige berekening van de verdeling af. Dat zou een rekening en verantwoording zijn.

De kantonrechter draagt X wel op om rechtstreeks aan Y de opdrachtbevestiging aan de makelaar over te leggen en de koopovereenkomst, ter verificatie van de betaalde courtage en de persoon van de koper.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 16-11-2020

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2020:3852

Zaaknummer: 8262321 \ EJ VERZ 20-9

Rechters: S.J.S. Groeneveld-Koekkoek

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Persoonlijk woonrecht zoon eindigt niet bij overlijden moeder. Executeur vordert tevergeefs ontruiming.

Moeder laat bij haar overlijden vier kinderen als erfgenamen achter. Een dochter is executeur en heeft voor de woning van moeder een verkooptraject ingezet. Zij verzoekt in kort geding dat de zoon de woning verlaat en beroept zich op artikel 3:169 BW. De vraag is of de zoon rechtmatig in de woning verblijft. De kortgedingrechter beantwoordt deze vraag bevestigend.

De zoon heeft bij leven van moeder een persoonlijk gebruiksrecht van haar verkregen. Dit blijkt mede uit het door moeder ondertekende formulier 'verklaring van inwoning', bestemd voor de gemeente. Dit gebruiksrecht is niet vervallen door moeders overlijden. Eerst nadat de executeur het gebruiksrecht beëindigt, zal de zoon verplicht zijn de woning te ontruimen.

De executeur beroept zich tot slot tevergeefs op artikel 4:28 BW. Dit artikel leidt er niet toe dat een bewoner zijn persoonlijke gebruiksrecht verliest. Overigens staat niet vast dat de zoon een duurzame gemeenschappelijke huishouding had met moeder, zoals artikel 4:28 BW vereist.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 10-11-2020

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2020:5546

Zaaknummer: 362897 KG ZA 20-557

Rechters: E. Loesberg

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Dreigende executieverkoop in nalatenschap. Huurbescherming bij onderhandse verkoop door erfgenamen.

X en Y zijn enig erfgenamen van hun moeder, die in 2018 is overleden. Moeder heeft in 2015 met Z – de ex-echtgenote van Y – een huurovereenkomst gesloten. De hypotheekhouder is voornemens de verhuurde woning openbaar te verkopen, maar geeft X en Y eerst de gelegenheid om de woning onderhands te verkopen, zodat een hogere opbrengst kan worden gerealiseerd. In dat verband vordert X in kort geding dat Z de woning ontruimt. De kortgedingrechter wijst de vordering af.

Z geniet huurbescherming. Dat moeder de huurovereenkomst heeft gesloten in strijd met het huurbeding met de hypotheekhouder (art. 3:264 BW), doet aan de geldigheid van de huurovereenkomst en huurbescherming niet af. Evenmin als het feit dat de huurovereenkomst de afwikkeling van de nalatenschap bemoeilijkt. Dit regardeert Z niet, maar slechts X en Y. Dat Z geen huurbescherming heeft in geval van executieverkoop door de hypotheekhouder, maakt haar beroep op huurbescherming jegens X en Y niet onrechtmatig.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 10-11-2020

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2020:4839

Zaaknummer: 8757802 MV EXPL 20-123

Rechters: R.M. Berendsen

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Jubelschenking. Leeftijdsgrens niet discriminatoir.

X heeft in 2017 van zijn vader een schenking ontvangen, waarmee hij op zijn eigenwoningschuld heeft afgelost. X was bij de schenking 43 jaar, zijn partner ook. X heeft in de aangifte schenkbelasting beroep gedaan op de verhoogde vrijstelling van artikel 33 onder 5 onder c SW 1956. De inspecteur heeft dit beroep niet gehonoreerd, omdat X niet aan de leeftijdsgrens van 40 jaar voldoet.

Volgens X is sprake van ongeoorloofde leeftijdsdiscriminatie (art. 14 EVRM). De rechtbank is het hier niet mee eens. De wetgever heeft beoogd een bijdrage te leveren aan de reductie van de eigenwoningschuld, met name in de leeftijdsgroep tot 40 jaar, waarin vaker sprake is van onderwaarde van de eigen woning en kleine financiële buffers. Van deze keuze van de fiscale wetgever kan niet worden gezegd dat zij evident van iedere redelijke grond is ontbloot, althans dat er geen objectieve en redelijke rechtvaardiging voor bestaat. De wetgever heeft de grenzen van de hem toekomende ruime beoordelingsvrijheid niet overschreden.

Ter zitting geeft X aan dat hij, als de vrijstelling voor de eigen woning niet wordt toegekend, alsnog beroep wil doen op de algemene verhoogde vrijstelling. De rechtbank acht dit mogelijk, ware het niet dat X ook daar tegen eenzelfde leeftijdsgrens aanloopt. Ook deze leeftijdsgrens acht het hof niet discriminatoir. Mede gelet op de wetsgeschiedenis strekt deze vrijstelling ertoe een schenking te faciliteren die tot doel heeft kinderen eenmalige steun te verlenen bij het (ook) in financieel opzicht op eigen benen gaan staan.

Tot slot ziet de rechtbank niet in waarom de vrijstelling van artikel 33 onder 12 SW 1956 (dringende morele verplichting) van toepassing zou zijn, zoals X stelt. De door vader gevoelde verplichting om beide zoons (X en zijn 39-jarige broer) gelijk te behandelen, volstaat daarvoor in elk geval niet.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 12-10-2020

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2020:5408

Zaaknummer: AWB - 20 _ 2590

Rechters: A.F. Germs-de Goede, A.M.F. Geerling en W.J. Blokland

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Machtiging verwerpen nalatenschap namens minderjarige. Rechtsmacht en kwalificatie in internationale situatie.

De ouders van twee minderjarige kinderen verzoeken machtiging om de nalatenschap, waartoe de kinderen bij plaatsvervulling worden geroepen, te verwerpen. Zowel de ouders als de kinderen wonen in de Verenigde Staten (VS). Erflater had zijn laatste gewone verblijfplaats in Nederland. De kantonrechter heeft zich onbevoegd verklaard om over het verzoek te beslissen. Het hof verklaart zich wel bevoegd en verleent de machtiging.

Het verzoek moet gekwalificeerd worden als een kwestie van ouderlijke verantwoordelijkheid (HvJ EU 6 oktober 2015, C-404/14, ECLI:EU:C:2015:653 en HvJ EU 19 april 2018, C-565/16, ECLI:EU:C:2018:265). De verzochte toestemming betreft niet de erfopvolging van de minderjarigen, maar strekt ter bescherming van hun vermogensrechtelijke belangen als geroepen erfgenamen. Het verzoek valt binnen het toepassingsgebied van de Brussel II bis-Verordening (art. 1 lid 2 sub e en art. 2 sub 7 Brussel II bis-Verordening). De Erfrechtverordening is niet van toepassing. Het hof ziet in de Brussel II bis-Verordening echter geen bevoegdheidsgrondslag, omdat de kinderen geen nauwe band met Nederland hebben in de zin van artikel 12 lid 3 van de verordening.

De Nederlandse rechter heeft in zaken van ouderlijke verantwoordelijkheid volgens artikel 5 Rv geen rechtsmacht, indien de minderjarige zijn gewone verblijfplaats niet in Nederland heeft. In uitzonderlijke gevallen heeft artikel 5 Rv echter ook een rechtsmachtscheppende betekenis, namelijk wanneer de Nederlandse rechter zich wegens de verbondenheid van de zaak met de rechtssfeer van Nederland in staat acht het belang van de minderjarige naar behoren te beoordelen.

Het hof ziet, in de omstandigheid dat de minderjarigen als erfgenamen worden geroepen tot de in Nederland opengevallen nalatenschap, voldoende aanknopingspunten om rechtsmacht te kunnen aannemen op grond van artikel 5 Rv. Daarbij heeft het hof laten meewegen dat de nalatenschap negatief is en de vermogensrechtelijke belangen van de minderjarigen zijn gediend bij een beslissing over de verzochte machtiging tot verwerping van de nalatenschap.

Het hof doet de zaak zelf inhoudelijk af (art. 76 Rv). De vereiste machtiging is weliswaar

opgenomen in Boek 4 BW (art. 4:193 BW), maar dient in internationaal-privaatrechtelijke zin gekwalificeerd te worden als een kwestie van ouderlijke verantwoordelijkheid. Dit betekent dat de door artikel 4:193 BW beoogde bescherming van de minderjarige niet is beperkt tot de gevallen waarin Nederlands erfrecht de erfopvolging beheerst. Steeds wanneer de Nederlandse rechter zich internationaal bevoegd acht om van een machtigingsverzoek kennis te nemen, geldt op grond van artikel 15 lid 1 Haags Kinderbeschermingsverdrag 1996 de hiervoor bedoelde bescherming (lex fori).

Nu voor het hof genoegzaam is gebleken dat de nalatenschap negatief is, acht het hof de verzochte machtiging van de ouders in het belang van de minderjarigen.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 11-11-2020

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2020:2116

Zaaknummer: 200.278.296/01

Rechters: F. Ibili, P.B. Kamminga en K.M. Braun

Wetsartikelen: 4:193 BW

RECHTSPRAAK

Schenking vanuit huwelijksgemeenschap. Alleen de echtgenoot die partij is bij de schenking schenkt, ook fiscaal.

X heeft in 2001 van haar vader geld geschonken gekregen. Vader was toen in algehele gemeenschap van goederen gehuwd met de moeder van X en het geld behoorde tot de huwelijksgemeenschap. De vader is in 2002 overleden, de moeder in 2019. Nadien rijst de vraag of moeder moet worden geacht in 2001 de helft van het bedrag te hebben geschonken. De inspecteur meent van wel en legt een aanslag schenkbelasting op, onder verwijzing naar onder meer Rechtbank Zeeland-West-Brabant 30 januari 2020 (ECLI:NL:RBZWB:2020:404) en het fiscale besluit van 15 oktober 2014 (nr. BLKB2013M/1870M).

De rechtbank vernietigt de aanslag. Voor een belaste schenking moet sprake zijn van een gift in de zin van het Burgerlijk Wetboek (art. 1 lid 7 SW 1956, art. 7:186 lid 2 BW). Dit betekent dat alleen de echtgenoot die als partij is betrokken bij de schenking – de formele schenker – fiscaal als schenker kan worden aangemerkt. De enkele omstandigheid dat echtgenoten in algehele gemeenschap van goederen zijn gehuwd, brengt niet mee dat een echtgenoot moet worden geacht mede als partij betrokken te zijn bij een door een andere echtgenoot gedane schenking. De rechtbank vindt steun voor dit oordeel in de parlementaire geschiedenis van Boek 4 BW, HR 23 april 1993 (ECLI:NL:HR:1993:ZC0937, NJ 1993/373) en HR 20 januari 2012 (ECLI:NL:HR:2012:BU5651, BNB 2012/116). De tegengestelde opvatting van Rechtbank Zeeland-West-Brabant (ECLI:NL:RBZWB:2020:404) deelt de rechtbank niet.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 19-11-2020

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2020:3983

Zaaknummer: 19/11

Rechters: A. Heidekamp, P.P.D. Mathey-Bal en M Pelinck

Wetsartikelen: